

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 7 października 1983 r.

Nr 32

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

175 — z dnia 29 września 1983 r. w sprawie ochrony zdrowia i opieki społecznej 281

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

176 — nr 119 z dnia 12 września 1983 r. w sprawie niektórych dodatków do emerytur i rent z tytułu pracy naukowej 282

ZARZĄDZENIA:

177 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 września 1983 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polskie Towarzystwo Rusycystyczne” 282

178 — Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 28 września 1983 r. zmieniające zarządzenie w sprawie terminów ogrzewania obiektów budownictwa ogólnego 283

OBWIESZCZENIE

179 — Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 27 września 1983 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 196 Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1977 r. w sprawie lokalizacji inwestycji 283

175

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 29 września 1983 r.

w sprawie ochrony zdrowia i opieki społecznej.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej po zapoznaniu się w dniu 29 września 1983 r. z informacją Rządu na temat stanu zdrowotnego społeczeństwa oraz działalności służby zdrowia i opieki społecznej stwierdza, że działalność Rządu oraz służby zdrowia i opieki społecznej pomimo wyjątkowo trudnych warunków społeczno-gospodarczych zaspokajała podstawowe potrzeby zdrowotne społeczeństwa. Nie nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia ludności; zmniejsza się umieralność niemowląt, zwiększa się liczba personelu medycznego. Jednak zadania rządowego programu rozwoju ochrony zdrowia i opieki społecznej nie zostały w latach 1974—1982 w pełni zrealizowane. Dotyczy to w szczególności przyrostu łóżek szpitalnych, miejsc w domach pomocy społecznej, zaopatrzenia w leki oraz w sprzęt i aparaturę medyczną.

Przyjmując za podstawę informację o stanie zdrowia społeczeństwa oraz przeprowadzoną dyskusję, Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zwraca się do Rządu o przedłożenie w toku bieżącej sesji, dostosowanego do sytuacji społeczno-gospodarczej kraju, programu ochrony zdrowia i opieki społecznej do 1990 r., w którym zapewniono by objęcie priorytetem:

- polityki inwestycyjnej kompleksu zdrowia i opieki społecznej,
- poprawy zaopatrzenia w leki, sprzęt i aparaturę medyczną,
- rozwoju kadr medycznych oraz poprawy świadczeń zdrowotnych.

Przyspieszenia wymaga w następnym planie 5 letnim realizacja programu budownictwa szpitalnego ze szczególnym uwzględnieniem właściwego wyposażenia technicznego placówek lecznictwa.

Sejm zwraca się do Rządu o przedstawienie stosownych projektów uregulowań prawnych.

Sejm uznaje potrzebę dalszego pilnego doskonalenia systemu płac w służbie zdrowia i opiece społecznej, który w większym stopniu powinien mieć charakter motywacyjny, uzależniający wysokość wynagrodzenia od rzeczywistego wkładu pracy, zatrudnienia w działach lecznictwa o priorytetowym znaczeniu dla opieki zdrowotnej, stażu pracy i doświadczenia zawodowego. Poprawa sytuacji placowej służby zdrowia powinna być realizowana sukcesywnie w latach 1984—1986. Należy wzmocnić pozycję społeczną służby zdrowia odpowiednio do wagi, jaką w naszym systemie społecznym przywiązujemy do ochrony zdrowia ludności.

Sejm przywiązuje duże znaczenie do podnoszenia stanu zdrowotnego społeczeństwa oraz do ekologicznych uwarunkowań zdrowia, zwłaszcza kształtowania warunków życia w pracy i wypoczynku człowieka, stosownie do potrzeb i wymagań zdrowotno-higienicznych. Sejm podkreśla konieczność rozwijania różnokierunkowej działalności w tym zakresie, aprobując realizowane priorytety obejmujące podstawową opiekę zdrowotną, opiekę nad matką i dzieckiem, osobami starszymi i niepełnosprawnymi oraz rozwój opieki psychiatrycznej.

Sejm wyraża aprobatę dla działań Rządu podejmowanych w celu realizacji programu rozwoju ochrony zdrowia i opieki społecznej. Wyraża uznanie pracownikom służby zdrowia oraz służb społecznym za ofiarny trud w dziele ochrony zdrowia społeczeństwa. Sejm wy-

raża również podziękowanie społeczeństwu za świadczenia na Narodowy Fundusz Ochrony Zdrowia i zwraca się o dalszą ofiarność na ten cel.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

176

UCHWAŁA Nr 119 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 września 1983 r.

w sprawie niektórych dodatków do emerytur i rent z tytułu pracy naukowej.

W celu zapewnienia ciągłości wypłaty dodatków naukowych emerytom i rencistom z tytułu pracy w Polskiej Akademii Nauk i jej placówkach naukowych oraz instytutach naukowo-badawczych, a także w innych placówkach uprawnionych do zatrudnienia pracowników naukowo-badawczych, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom naukowo-badawczym uprawnionym do emerytury lub renty na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin przysługuje dodatek z tytułu pracy naukowej, jeżeli przepracowali co najmniej 15 lat w przypadku emerytury albo 5 lat w przypadku renty inwalidzkiej na stanowiskach wymienionych w § 2:

- 1) w instytutach naukowo-badawczych,
- 2) w Polskiej Akademii Nauk i jej placówkach naukowych,
- 3) w innych jednostkach organizacyjnych uprawnionych w myśl przepisów o instytutach naukowo-badawczych do zatrudniania pracowników naukowo-badawczych.

2. Osobom uprawnionym do renty inwalidzkiej przysługuje dodatek z tytułu pracy naukowej, jeżeli wykonywały tę pracę bezpośrednio przed powstaniem inwalidztwa.

§ 2. Wysokość dodatku z tytułu pracy naukowej wynosi:

- 1) 15% podstawy wymiaru świadczenia, jeżeli uprawniony wykonywał pracę w jednostkach wymienionych w § 1 ust. 1 na stanowiskach: profesora, docenta, adiunkta, starszego kustosa dyplomowanego, kustosa dyplomowanego, starszego asystenta i asystenta,
- 2) 10% podstawy wymiaru świadczenia, jeżeli uprawniony wykonywał pracę w jednostkach wymienionych w § 1 ust. 1 na stanowiskach: adiunkta bibliotecznego, asystenta bibliotecznego, starszego dokumentalisty dyplomowanego, dokumentalisty dyplomowanego, adiunkta dokumentacji naukowej i asystenta dokumentacji naukowej.

§ 3. Przy ustalaniu okresu pracy naukowej wymaganego do przyznania dodatku do emerytury lub renty inwalidzkiej nie wlicza się okresów pracy wykonywanej w wymiarze czasu pracy niższym niż połowa obowiązującego wymiaru.

§ 4. Do okresu pracy naukowej, o której mowa w § 1 i 2, zalicza się okresy pracy w szkołach wyższych na stanowiskach uprawniających do dodatku z tytułu pracy naukowo-dydaktycznej.

§ 5. Dodatek z tytułu pracy naukowej przysługuje niezależnie od dodatku z tytułu posiadania odznaczeń państwowych, dodatku kombatanckiego lub dodatku z tytułu tajnego nauczania.

§ 6. W razie zbiegu prawa do dodatku z tytułu pracy naukowej z prawem do wzrostu emerytury lub renty z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach bądź w szczególnym charakterze przysługuje dodatek lub wzrost tylko z jednego tytułu.

§ 7. Emerytom i rencistom, którym prawo do emerytury lub renty inwalidzkiej zostało przyznane po dniu 31 grudnia 1982 r., dodatek do tych świadczeń z tytułu pracy naukowej przysługuje od dnia przyznania prawa do emerytury lub renty, jednakże za okres nie dłuższy niż:

- 1) od dnia 1 stycznia 1983 r. — jeżeli wniosek o dodatek zostanie zgłoszony do dnia 31 grudnia 1983 r.,
- 2) za okres trzech miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym zgłoszono wniosek o dodatek — jeżeli wniosek ten zostanie zgłoszony po dniu 31 grudnia 1983 r.

§ 8. 1. Podejmuje się wypłatę dodatku do emerytury lub renty inwalidzkiej z tytułu pracy naukowej przysługującego do dnia 31 grudnia 1982 r. w wysokości określonej w uchwale:

- 1) za okres od dnia 1 stycznia 1983 r. — jeżeli wniosek o dodatek zostanie zgłoszony do dnia 31 grudnia 1983 r.,
- 2) za okres 3 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym zgłoszono wniosek o dodatek — jeżeli wniosek ten zostanie zgłoszony po dniu 31 grudnia 1983 r.

2. Kwotę dodatku, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w kwocie podwyżki świadczeń określonej w art. 123 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267) i realizuje na zasadach ustalonych w art. 123 i 124 tej ustawy.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

177

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 26 września 1983 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polskie Towarzystwo Rusycystyczne”.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1976 r. w sprawie uznania Polskiego Towarzystwa Rusycystycznego za stowarzyszenie wyższej

użyteczności (Dz. U. Nr 38, poz. 223) zarządza się, co następuje: